

Když nemůžeš zvítězit...

... musí soupeř prohrát.

Přátelé, ve svém předvčerejším článku jsem napsal, že pro druhé kolo voleb nejsou pro Andreje Babiše karty rozdány nijak zvlášť příznivě. Papírově má Petr Pavel podporu téměř šedesáti procent hlasů, velkých médií, vlády... navíc generál nestojí proti dalšímu Zemanovi, který měl extrémně nabroušený jazyk a přesně věděl, na kterou strunu uhodit. Všechny tyto skutečnosti hovoří spíše v Babišův neprospěch. Není divu, že můžeme stále častěji slyšet, že Babiš nemůže zvítězit.

Z vlastní a osobní zkušenosti mohu říci, že Babiš je si velmi přesně vědom svých výhod i nedostatků. Ne, v jeho okolí mu fakt nikdo nemaže med kolem huby. Za to si své poradce neplatí. On jim dává velké peníze za to, aby měl přesné a použitelné podklady. Platí je, aby mu říkali skutečnost a pak spolu volí příslušnou strategii. Babiš se nikdy nesesype z toho, že okolnosti nejsou na jeho straně. On si prostě vyhodnotí, co je a co není možné a podle toho bude postupovat.

Když se teď dívám na první týden kampaně, tak se nemohu zbavit dojmu, že se jede přesně podle tohoto zjištění. Babiš nemůže vyhrát...

Teď musím udělat malou odbočku, protože dějiny znají celou řadu příkladů, kdy se sice nedalo vyhrát, ale stejně z toho bylo vítězství...

Takhle nějak to udělali Američané ve své válce za nezávislost. Prostě tak dlouho prohrávali bitvy, až vyhráli válku. Takticky museli téměř pokaždé ustoupit, ale svým jednáním způsobovali nepříteli tolik ztrát a tolik problémů, že se nakonec Angličané víceméně udolali sami.

Takhle zvítězili Afghánci nad největší vojenskou velmocí, ne? Ukažte mi během dvacetileté války příklad, kdy by Američané nemohli udělat, co si usmysleli. Když někam chtěli dojet, tak tam dojeli. Když chtěli něco vybombardovat, tak to vybombardovali. I toho Usámu nakonec našli a zabili. Prakticky každá americká vojenská kolona dojela tam, kam dojet měla. Tálibán dvacet let všechny střety prohrával, až z toho nakonec vyhrál.

Nejinak to dělal Albrecht z Valdštejna (to je fakt trefné přirovnání). Pokud vím, on jasně zvítězil jen v jedné bitvě. Jinak spíš remizoval nebo prohrával... ale svojí armádu šetřil a vedl ji takovým způsobem, aby se nepřítel vyčerpal a nakonec se porazil sám.

Prostě, když Babiš nemůže zvítězit, tak musí Petr Pavel prohrát... Takhle jednoduché to je. A první úspěchy této strategie už jsou vidět...

Co Babiš udělal? Vytáhl mírovou kartu, protože to lidi opravdu zajímá a trápí. Jsem proti válce, jsem za mír, nikdy vás do války nezavleču... Jeho soupeř to pořád jen tak okecává. Všimněte si, že nikdy nezaznělo stejně jasně, že Petr Pavel nepodepíše žádné vyhlášení války a nepošle české občany „plnit spojenecké závazky“. Oni Babiše obviňují, že straší lidi a vůbec si neuvědomují, že straší oni sami. Není děsivé, když Babiš mluví o míru, mnohem děsivější je, že Pavel o míru mluví tak málo.

A ještě děsivější je, že existují fotky, jak šel generál zkontrolovat řád a klid v Řeporyjích a tamní starosta se nechal unést a napsal moc hezký tweet, který jsme už všichni četli, že jemu mobilizace nevadí.

Takticky se Babiš musí bránit nařčením, musí kličkovat, dostává to zleva a zprava od novinářů, ale téměř v každé takové konfrontaci z toho jako sláma z bot čouhá, že Pavlovi příznivci by do té války klidně šli. Pavel nemusí říct nic, jeho nohsledi to dělají za něj a on se od nich nedistancuje.

Ne, to není o tom, jestli do ní fakt půjdou. Není to o tom, co je nebo není v prezidentských pravomocích. Babišovi se podařilo strategické vítězství protože spojil svojí osobu s mírem. Jeho odpůrci ho sice zatlačují, ale za cenu velkých ztrát. Každý v této republice už viděl i slyšel, že Pavel mír podmiňuje spoustou dalších bodů. Vsaďte se, že Pavel nedá žádný veřejný slib, že naši synové a manželé nepojedou na východní frontu. Vždycky bude jen říkat, že je to absurdní, ale nikdy z něj nevytáhnete jasné slovo.

Babiš bude jen poukazovat na to, že Fiala řekl, že jsme ve válce a že Andrej Babiš v žádné válce není. A stačí. Je úplně jedno, jak daleko ho zatlačí, protože čím víc bude tísněn, tím víc z toho bude čouhat válka.

Ano, Pavel přijede do Ostravy a chlubí se tím, jak tam měl tisíce lidí. Ale žádnou českou vlajku. Jen ty vlajky NATO, které se teď právě rozhodlo, že do ohně války přileje další zbraně. Generál slouží NATO. Všichni to vidíme. Ukrajinské vlajky, unijní vlajky a obrovská, nezlomná a výhružná vlajka NATO... memento mori. Díky za zvolení, tady máte povolávák... takhle na to reaguje internet. Generál Pavel zase zvítězil... a zase ukázal, čí prezident bude. Podle nosa poznáš kosa, podle korouhve poznáš zájmy.

Babiš sice olepil republiku protiválečnými bilbórdy, ale vlastně ani nemusel... Stačilo udělat jeden a novináři se postarali, aby ho viděl každý. A co je reakce soupeře? Obouvá se opět do jeho nemocného syna, že ho zavlkl na Krym... Ani slovo o tom, že válku nepřipustí. Bude se různě vytáčet, bude mluvit o tom, že Babiš straší lidi, budou

mluvit o dezinformacích, ale nikdy neřeknou to, co jedině by lidi uklidnilo – že válku nepřipustí, že čeští občané do války nepůjdou i kdyby to po nás chtěli naši transatlantičtí bratři.

Je úplně jedno, jak daleko Babiše zatlačí a jak moc ho budou grilovat v debatách. Naopak, čím jistější si budou a čím víc budou věřit vítězství, tím víc se odkopou.

Takhle to udělal i Zeman před pěti roky. Tehdy jsem zaznamenal hezké zhodnocení voleb, že nejprve se lidi lekli, co je Zeman zač a pak se lekli, co je zač jeho soupeř Jiří Drahoš. Zeman to dělal v debatách. Babiš to dělá přes bilbórdy a tiskovky.

Petr Pavel sám o sobě asi udrží dekorum. Nenechá se vyprovokovat. Tož je nutné vyprovokovat jeho kamarády. Praha a láska musí vyhrát nad vsí a nenávisť... Kolik hlasů tohle generála stálo? Kolik lidí to našťve a přijde k volbám, ne proto, že by věřili Babišovi, ale protože se jim chce zvracet z Pavlových příznivců? Takových věcí je víc. Pravda a láska se zase pěkně rozjíždí. Novináři napíšou, jak na Babiše štekali jeho odpůrci a on na to odpoví, že jeho voliči nemají zapotřebí někam chodit a dělat bordel. Že to dělají jen ti druzí.

Babiš nechává protistranu, aby se chovala jako na dobytém území...

Jednu výhodu to mít bude... V této zemi v následujícím týdnu všichni uvidí, jaká je pražská kavárna a jak ve skutečnosti funguje pravdoláska. Všichni uvidí, co jsou ve skutečnosti henty Evropské hodnoty. Každý, kdo alespoň trochu myslí, tak si bude umět spočítat, co bude znamenat, když Petr Pavel vyhraje. Fejsbůk už je teď plný výkřiků, jací jsme ubožáci a jak se nemohou dočkat, až uslyší nás ubožáky kvílet. Den za dnem je zřetelnější, že Pavlovi příznivci nejsou naši bratři, ale naši páni. Oni se tím netají a porcují medvěda, co ještě běhá po lese. Babiš nevíteží, spíš se snaží dosáhnout vítězství. Nehraje si na Zemana, dělá to, co dělat umí a nedělá to, co neumí.

Nevím, jak dopadnou volby. Hlasování je tajné, za plentou. Nikdo před volebními místnostmi nekontroluje, jak jste volili. Prezident bude zvolen dobrovolně a každý bude vědět, co to znamená. Nic nezůstane utajeno, bude naprosto zřejmé, jaký je tábor Andreje Babiše a jaký je tábor Petra Pavla. Babiš staví svojí kampaň na jednoduché věci – aby se soupeři odkopali. On Petra Pavla v duelu nejspíš nerozmázne. Ozvlášť ne, když po něm půjdou i moderátoři. Ale zajistí, aby soupeři nezbyl žádný fíkový list. Pokusí se, aby se soupeř porazil sám.

Kdybych byl na místě Andreje Babiše, vyzval bych v debatě generála, aby řekl zcela jasně a natvrdo, že jako prezident nepošle české občany plnit spojenecké závazky na Donbas. Bez vytáček... Řekni generále, že i kdyby spojenci stokrát chtěli, tak noha českého občana neopustí české území. O zbytek se Petr Pavel postará sám. Řeporyjec mu to už vykolíkoval.